

Povídala mamka - Lutka, Petr

- A E7
1. Povídala mamka, že tě dobře zná,
jenom chodíš, hlavu nosíš výše, než se má, A
prý máš černý oči a minulost těž, E7
jestli je to všechno pravda, půjdu, to mi věř. A
- D A E A
R: Já chci být s ženou, co se umí smát,
D A E A
: ale s hloupou vyfintěnou nechtěl bych se zdát. :
2. Prý si loni všichni vrabci šeptali,
jak kdy v lese chlapci s tebou houby hledali,
naštěstí jim lidé málo rozumí,
a tam v lese pod kapradí jinej nečumí.
- R: Trpaslík snad tam kouká do křoví,
: hledí ale s potěšením a nic nepoví. :
3. Chtěl jsem ti dát zlatej prsten zasnubní,
s takovou jej vezmu, půjdu rovnou ke studni,
zatížím jej cihlou, hodím do temna,
protožeš' mi byla, holka, s jiným nevěrná.
- R: Do hospody půjdu, řeknu: vrchní, toč,
: já chci dneska oslavovat, protože mám proč. :
4. Nebo raději řeknu: co bych se s tím štvál,
nějak bylo, nějak bude, život letí dál,
ať mi nadávají lidé do trouby,
první holku, kterou potkám, pozvu na houby.
- R: Do lesa vklouznem, sednem do listí,
: trpaslíka vodnesou, neb omdlí závistí. :